

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.333 van 11 september 2014
in de zaak A. 213.584/IX-8465**

In zake: Olivier PHILIPS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS STAD HERENTALS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 september 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad 5WEWI6 van kOsh (vzw Katholiek Onderwijs Stad Herentals) campus Collegestraat van 26 augustus 2014, waarbij aan Olivier Philips een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2014, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Olivier Philips is tijdens het schooljaar 2013-2014 ingeschreven als leerling in het eerste jaar van de derde graad, richting WEWI6, in de school Campus Collegestraat van kOsh.

Verzoeker verklaart dat hij “is gediagnosticeerd met dyslexie” en “ook een zekere vorm van faalangst heeft ontwikkeld”.

3.2. Op het einde van het jaar heeft verzoeker jaartekorten voor aardrijkskunde, godsdienst, chemie en wiskunde. Hij heeft een algemeen totaal van 54,9%.

De delibererende klassenraad kent aan verzoeker een C-attest toe, wegens te veel onvoldoendes voor de richtingsvakken, een te zware studierichting en te veel onvoldoendes op de proefwerken.

Op 27 juni 2014 vindt overleg met de directeur plaats. Voor het eerst wordt de school dan namens verzoeker erop attent gemaakt dat zijn vader recent in een zwaar verkeersongeval was betrokken en zijn moeder ernstig ziek is. De directeur deelt met een brief van 30 juni 2014 vervolgens mee dat de delibererende klassenraad niet opnieuw wordt samengeroepen.

Bij aangetekend schrijven van 2 juli 2014 wordt een bezwaar ingediend bij de beroepscommissie. Verzoeker stelt uitdrukkelijk de school “te genen dele” te verwijten dat zij in de loop van het schooljaar aan de faalangst of aan de recente ingrijpende gebeurtenissen in zijn privéleven – behalve wat reeds hiervóór ter sprake kwam, ook nog een traumatiserende inbraak in de woning – voorbij zou zijn gegaan en daardoor in de begeleiding tekort zou zijn geschoten. Hij argumenteert wel dat dit nieuwe gegevens zijn en dat het aan de klassenraad toevalt om zich erover uit te spreken. Vervolgens gaat verzoeker uitvoerig in op de behaalde cijfers, om onder meer aan te tonen dat de slechte prestaties duidelijk zijn te situeren vanaf de bedoelde feiten. Hij wijst ook op eenzelfde fenomeen bij de cijfers van zijn broer, die in dezelfde klas zat en wiens resultaten een gelijkaardige wending hebben genomen. Verzoeker vraagt “dat de inrichtende macht de delibererende klassenraad opnieuw zou samenroepen, om zich opnieuw uit te spreken over [zijn dossier], daarbij rekening houdend met de bovenvermelde specifieke elementen en uitzonderlijke omstandigheden, en mede op grond daarvan een nieuwe beslissing te nemen, bijvoorbeeld tot het opleggen van bijkomende proeven voor de vakken waarvoor de klassenraad dit nodig acht”.

De beroepscommissie hoort verzoeker op 19 augustus 2014, stelt vast dat “de nieuwe elementen aangebracht op de Interne Beroepscommissie (faalangst, betrokkenheid ongeval vader, gezondheidstoestand moeder) een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad noodzakelijk maken” en adviseert het schoolbestuur om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

Vervolgens wordt de delibererende klassenraad opnieuw samengeroepen.

3.3. Op 26 augustus 2014 beslist de delibererende klassenraad om het C-atteest te handhaven. Hij motiveert dit aldus:

“Samenvattende inleiding;

De directie schetst de argumenten van Olivier en zijn ouders zoals ze op de interne beroepscommissie zijn samengevat, zijnde:

- het ontwikkelen van faalangst door de moeilijkheden die Olivier ervaren heeft van schriftelijk aangeboden leerstof, vooral bij grotere leerstofgehelelen. Heel veel vakken hebben een ‘talige’ component, moeilijk voor leerlingen met dyslexie, zoals Olivier. Faalangst, ook mede ontwikkeld door de vele signalen vanuit de school dat het niet zou lukken dit schooljaar.
- de ingrijpende gebeurtenissen die zich in de loop van het schooljaar hebben voorgedaan o.m. de traumatische gevolgen van de inbraak (april). Eveneens de ziekte van mama en het ongeval van papa waarvan de klassenraad in juni niet op de hoogte was. Daarmee samenhangend de gewoon grote terugval in het tweede semester.
- de zwakke cijfers van de hele klas.
- hebben geleid tot de vraag van Olivier en zijn ouders om, op basis van deze argumenten, de klassenraad opnieuw samen te roepen en, rekening houdend met de specifieke elementen en uitzonderlijke omstandigheden, een nieuwe beslissing te nemen bv. het opleggen van bijkomende proeven waarvoor de klassenraad dit nodig acht.
- gevolgd door het advies van de interne beroepscommissie en de vraag van het schoolbestuur om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen om de door de ouders bestreden beslissing opnieuw te overwegen.

Argumenten naar voor gebracht op de klassenraad:

- Een feit blijft dat verschillende leerstofonderdelen niet zijn gekend: tekorten voor AA, GO, CH en WISK, dus 3 studierichtingsvakken en in totaal 12u van de opleiding. De delibererende klassenraad beklemtoont dat de leerplandoelstellingen onvoldoende worden bereikt. Verschillende leerstofonderdelen zijn niet of onvoldoende gekend. Er zijn 4 tekorten op jaarbasis, met daarbij zeer zware tekorten in de proefwerkperiode van juni.
- Olivier heeft inderdaad dyslexie, wat maakt dat hij meer tijd nodig heeft voor de meeste vakken omdat die vaak op ‘taal’ gebaseerd zijn. Die talige component is eigen aan een aso-richting. De delibererende klassenraad stelt dat hier voldoende rekening mee werd gehouden en dat Olivier de nodige compensatiemaatregelen heeft gekregen volgens het handelingsplan, goedgekeurd en ondertekend door de ouders. De klassenraad begrijpt dat faalangst een rol kan spelen maar meent ook dat dat komt doordat Olivier tegen het advies in voor zichzelf de lat heel hoog heeft gelegd en daaronder dreigt verpletterd te worden. In de periode mei-juni merkten enkele leerkrachten dat Olivier onder hoge druk stond en hebben zij met hem een gesprek gehad en nog bijkomende begeleiding en uitleg aangeboden (o.m.

AA/CH). Aan de extra oefeningen kon Olivier thuis in alle rust werken. Bij het nakijken van die extra's werden vaak nog foute verbeteringen opgemerkt alsook antwoorden die compleet uit de lucht gegrepen waren waarbij er veel vragen rijzen naar het nodige inzicht. Olivier werkt hard en spant zich zeker in om resultaat te behalen. Zijn inzet wordt niet beloond en de klassenraad acht de richting niet haalbaar voor Olivier, zoals ook vorig jaar reeds aangegeven.

- De klassenraad stelt dat bijkomende proeven geen optie zijn. De korte tijd waarop de voorbereiding moet gebeuren beoordeelt de klassenraad als niet realistisch. Het zal een bijkomende negatieve ervaring zijn die de mogelijkheid van faalangst eerder nog doet toenemen. Ook is de klassenraad ervan overtuigd dat ze i.v.m. Olivier over voldoende informatie beschikt en daardoor in staat is om een beslissing te nemen.

- Van de schokkende gebeurtenissen was de school deels op de hoogte o.m. de inbraak. De ouders hebben de school verwittigd en de directie de vakleerkrachten. Het aanbod werd aan Olivier telefonisch via de mama gedaan dat Olivier als hij daar wenste over te praten hij daarvoor steeds bij de leerlingbegeleiding terecht kon. Er is echter geen vraag daarover gekomen. Er is een mail van de directie vertrokken naar de vakleerkrachten met de vraag om beide jongens wat extra in de gaten te houden en het te signaleren als zij in de les iets zouden merken waarover zij zich zorgen maken. Leerkrachten hebben als dusdanig niets onrustbarends gemerkt.

- Wat betreft de ziekte van de mama en het ongeval van de papa is de school niet op de hoogte gesteld. De klassenraad betreurt dat want op die manier had er op dat moment extra begeleiding voor Olivier kunnen voorzien worden. De klassenraad stelt dat vooral het grote leerstofpakket van het tweede semester, dat een zeer intensieve voorbereiding van de proefwerken vraagt om deze met succes af te leggen een grotere rol heeft gespeeld dan deze gebeurtenissen waarvan de klassenraad de impact zeker niet onderschat maar zegt dat ze moeten gerelativeerd worden en zeker geen verklaring kunnen bieden voor de reeds zwakke resultaten bij rapport 1 (tekort AA-CH-WISK), met Kerstmis (3 tekorten voor de studierichtingsvakken FY/CH/WISK met het advies contact op te nemen met het CLB om een studierichting te zoeken waarbij de slaagkansen hoger liggen) en de proefwerkresultaten in juni (46,5% met een tekort voor 6 vakken terwijl het DW behoorlijk was (59,1%), ondanks de gebeurtenissen die zich het tweede semester hebben voorgedaan) Het ging niet om een 'plotse' gebeurtenis met de proefwerken die Olivier dermate uit zijn evenwicht kon hebben gebracht dat de examens zo extreem onvoldoende waren). De klassenraad ziet hier dus niet meteen een direct oorzakelijk verband.

- Het klasgemiddelde van deze klas ligt voor een aantal vakken inderdaad laag. Dat heeft vooral te maken met het feit dat heel wat leerlingen in deze klas tegen het advies van het 4de jaar zijn ingegaan (Olivier zelf kreeg op het einde van het 2de jaar van de 2de graad het advies om geen WEWI te beginnen omwille van de zwakke resultaten voor de studierichtingsvakken, getuige het verslag van de klassenraad van 7 mei 2013 dat met een schrijven aan de ouders werd gecommuniceerd. Ook eerdere opmerkingen op het rapport signaleren problemen met wiskunde en andere vakken (LVS,

1 april 2010, geen goed rapport, probleem naar volgend jaar toe, 25 oktober 2010, punten wisk en lat zijn niet goed, 23 december 2010, PW Wisk, Lat, Ned en Frans niet goed, een andere keuze dringt zich op, 14 februari 2011, onvoldoende voor wisk en enkele mindere resultaten, 7 april 2011, 3L4 wordt afgeraden, 22 december 2011, zeer slecht PW Wisk en Fy, 20 december 2012, 4 tekorten op de PW, 11 maart 2013, vraag om aanpassing sticordi-maatregelen, 7 mei 2013, advies om geen WEWI te volgen, wel een tso-richting). Dat maakt dat het globale resultaat voor de studierichtingsvakken (en waarop men zich in het 4de jaar heeft gebaseerd om de richting af te raden) erg zwak is. Niettemin is het nog steeds 50% of meer, wat geslaagd betekent. Olivier haalt deze 50% niet. Andere klassen, vergelijkbaar omwille van zelfde leerplan en leerkracht, halen een hoger gemiddelde: voor wiskunde respectievelijk 63 en 64%, chemie 64 en 60%, fysica 59%.

- De delibererende klassenraad concludeert dat zij, na het bespreken van de argumenten van Olivier en zijn ouders, de beslissing van juni niet wijzigt maar het C-attest dat toen werd gegeven, bevestigt, op basis van de bovenstaande motivering. Een leerling kan pas als 'geslaagd' worden beschouwd indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt. En aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgende leerjaar. Of een leerling een leerjaar 'met vrucht' beëindigt, wordt in hoofdzaak bepaald door de kansen die de leerling heeft om in het volgende leerjaar te slagen. De klassenraad antwoordt hier negatief.

- Het jaar overzitten wordt niet geadviseerd door de klassenraad. De inzet van Olivier die er echt wel is geweest, wordt niet beloond en dat werkt demotiverend. Het leerstofpakket is voor Olivier teveel geweest om grondig te kunnen verwerken, zeker in het langere tweede semester. De klassenraad heeft de suggestie gedaan om uit te kijken naar studierichtingen in tso in hetzelfde interessegebied (bv. biotechnische wetenschappen) maar waar Olivier, op een haalbaar tempo, en met nog alle mogelijkheden om verder te studeren in het Hoger Onderwijs, de 3de graad SO kan vervolmaken."

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De bestreden beslissing ontnemt verzoeker, zoals hij juist opmerkt in zijn verzoekschrift, de mogelijkheid om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van zijn keuze. Terecht ook betoogt verzoeker dat de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing hem niet tijdig nog voor een verloren schooljaar kan behoeden. Het dreigende verlies van een schooljaar wijst genoegzaam op het voorhanden zijn van de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid. De verwerende partij betwist dit overigens niet in haar nota met opmerkingen.

VI. Ernst van de middelen

Standpunt van de partijen

6. In een enig middel voert verzoeker de schending aan “van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs en artikel 37, §2 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs”.

Verzoeker betoogt dat de verwijzing naar de cijfermatige resultaten zoals ze thans voorliggen de bestreden beslissing niet kan ondersteunen. De vraag naar bijkomende proeven immers gesteld zijnde, is niet aan de orde tot welk deliberatiebesluit de klassenraad kan komen op basis van de beschikbare resultaten, maar wel of er gegevens zijn aangevoerd die de representativiteit van die resultaten kunnen doen wankelen en die de klassenraad ertoe moeten brengen bijkomende informatie te verzamelen omtrent de competenties die de leerling kan aantonen.

Verzoeker stelt voorts, nooit te hebben betwist dat conform het afgesproken handelingsplan rekening is gehouden met zijn leerstoornis. De faalangst, die door de klassenraad niet wordt ontkend maar integendeel herkenbaar

voorkomt, wordt echter enkel toegeschreven aan de vooronderstelling dat Olivier de studierichting niet aankan. Dit gaat voorbij aan de uitzonderlijke gebeurtenissen in het gezin van verzoeker.

Wanneer de klassenraad van uitzonderlijke omstandigheden kennis neemt en hun feitelijke juistheid niet wordt betwist – zoals te dezen het geval is – moet de klassenraad die van oordeel is zich niettemin toch een voldoende beeld te hebben kunnen vormen om zich met kennis van zaken uit te spreken, die beslissing volgens verzoeker afdoende motiveren. Die motivering ontbreekt in de bestreden beslissing. In dat verband uit verzoeker de volgende kritiek op de motieven om zijn vraag naar bijkomende proeven af te wijzen:

“Ten eerste stelt de bestreden beslissing dat bijkomende proeven geen optie zijn omdat de korte tijd waarbinnen de voorbereiding moet gebeuren niet realistisch is. Het is evident dat een dergelijk motief de vigerende onderwijsregelgeving miskent. Artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs (zoals van toepassing op het ogenblik van de gevoerde procedure) verleent de leerling een beroepsmogelijkheid die, wanneer het beroep gegrond wordt bevonden, leidt tot een nieuwe beraadslaging door de delibererende klassenraad. Het spreekt voor zich dat de bevoegdheden van de klassenraad en de rechten van de leerling daarbij ongewijzigd zijn, of het nu gaat om de initiële deliberatie, een samenkost op beslissing van de directeur of een samenkost op bevel van het schoolbestuur. Het opleggen c.q. toestaan van bijkomende proeven behoort in alle drie deze gevallen op een identieke wijze tot de bevoegdheid van de klassenraad. Dat de klassenraad in geval van de tweede en derde hypothese pas op het einde van augustus opnieuw zal beraadslagen, is louter een gevolg van de wijze waarop de beroepsprocedure is georganiseerd en de tussenliggende zomervakantie, en raakt op geen enkele wijze aan de bevoegdheden van de klassenraad, noch aan het recht van de leerling op een globale beoordeling van zijn dossier, met inbegrip van de mogelijkheid tot bijkomende proeven wanneer de inhoudelijke voorwaarden daartoe zijn vervuld. Artikel 37, §2 van het Organisatiebesluit, dat de mogelijkheid biedt om de beoordelingsperiode te verlengen tot de eerste schooldag van het volgende schooljaar, kan evenmin aldus worden gelezen dat de bijkomende proeven voor 1 september moeten zijn afgelegd, wat zou betekenen dat zij de facto enkel door de klassenraad in juni zouden kunnen worden opgelegd, en niet in het raam van een intern beroep. Een dergelijke lezing zou de rechten van de leerling miskennen, nu zij uitsluit dat een leerling die in juni bijkomende proeven vraagt en daarin door het schoolbestuur wordt bijgevalen, van die mogelijkheid verstoken zou worden door het loutere verstrijken van de tijd tot de nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad. Het is met andere woorden inherent aan de regelgeving op het secundair onderwijs dat bijkomende proeven

die na overleg of intern beroep ter beoordeling voorliggen, altijd op relatief korte tijd zullen moeten worden georganiseerd, wil de klassenraad binnen een redelijke termijn na aanvang van het nieuwe schooljaar tot een eindbeslissing komen. [...] Het motief van de beweerdelijk te korte voorbereidingstijd kan dan ook niet overtuigen.”

Dat verzoeker in het geval van bijkomende proeven met een bijkomende negatieve ervaring en toegenomen faalangst zal worden geconfronteerd, is een loutere speculatie die op niets is gesteund en die door verzoeker niet wordt gedeeld.

Tegenover de relativering door de klassenraad van de aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden stelt verzoeker wat volgt:

“Tijdens het intern beroep is op verzoek van de interne beroepscommissie aangegeven dat de gezondheidsproblemen van de mama van Olivier aan het licht zijn gekomen rond januari 2014 en dat na een reeks van onderzoeken – en de daarmee gepaard gaande onzekerheid – de diagnose uiteindelijk is gesteld in februari-maart, waarna de (beperkte) behandelingsmogelijkheden zijn besproken en de behandeling ook is opgestart. In dezelfde periode is de papa van Olivier betrokken geweest bij een ernstig verkeersongeval. Verzoekers zien niet in hoe men zou kunnen veronderstellen dat dit geen belangrijke en relevante invloed heeft gehad op de schoolprestaties van Olivier. Los van de resultaten in het begin van het schooljaar, moet in redelijkheid worden aangenomen dat deze gebeurtenissen de leerling hebben verhinderd beter te presteren in de verdere loop van het schooljaar.

In tegenstelling tot wat de klassenraad stelt, blijkt uit de rapportcijfers van de leerling overigens wel degelijk dat er vanaf die periode een aanzienlijke terugval is geweest in de behaalde resultaten. Zoals verzoekers ook in het internberoep hebben aangegeven, blijkt immers dat de prestaties van Olivier merkelijk achteruitgaan vanaf de periode van dagelijks werk 3, wat te verklaren is door de uitzonderlijke omstandigheden die hierboven zijn omschreven en die het welbevinden van Olivier danig hebben geraakt. Tot en met de eerste examenperiode behaalde Olivier op dagelijks werk 1, dagelijks werk 2 en examen 1 voor alle vakken samen (29 quoteringen) slechts zeven tekorten, waarvan een uiterst klein (49% voor Chemie in dagelijks werk 1). De tekorten zijn bovendien gespreid over vier vakken, Nadien, voor dagelijks werk 3 en 4 en examen 2, behaalde Olivier 15 tekorten op 31 quoteringen. De jaartekorten voor Aardrijkskunde en Godsdienst zijn volledig toe te schrijven aan deze mindere prestaties in het tweede semester en ook voor Chemie zijn de resultaten in dat tweede semester duidelijk lager dan daarvoor,

De stelling dat er tussen de op zich onbetwiste uitzonderlijke omstandigheden en de resultaten van de leerling geen direct oorzakelijk verband is, kan bijgevolg niet overtuigen.”

Het antwoord ten slotte van de klassenraad omtrent het klasgemiddelde wordt volgens verzoeker op geen enkele manier aangetoond en noemt hij statistisch eerder onwaarschijnlijk. Bovendien gaat de vergelijking met “de andere klas” ook niet op, aangezien de andere klas in de richting wetenschappen-wiskunde een ander programma volgt.

Bij dit alles kan volgens verzoeker evenmin voorbij worden gegaan aan het feit dat het jaartekort voor aardrijkskunde zeer nipt is (49,4%) en dat aardrijkskunde en godsdienst geen profielbepalende vakken zijn.

In het licht van dit alles acht verzoeker het “kennelijk onredelijk” om, gelet op de uitzonderlijke gebeurtenissen in de loop van het schooljaar, hem niet de mogelijkheid te bieden “om middels een bijkomende proef voor de vakken die de klassenraad aanduidt, aan te tonen dat hij de leerdoelstellingen wel degelijk in voldoende mate heeft bereikt”.

7. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat verzoeker de door hem behaalde resultaten niet betwist. Zij wijst erop dat de delibererende klassenraad zich geenszins beperkt heeft tot het maken van een louter mathematische oefening, maar evenmin de behaalde resultaten als onbestaande kan beschouwen. De klassenraad heeft ook de dyslexie en de faalangst besproken.

De huidige richting is voor verzoeker te hoog gegrepen.

De delibererende klassenraad heeft kenbaar gemaakt dat hij in verband met de leerling over voldoende informatie beschikt om op basis daarvan een beslissing te nemen. Deze overweging is essentieel en onderbouwd door de delibererende klassenraad. De essentie van bijkomende proeven betreft immers het verwerven van bijkomende informatie. In zijn verzoekschrift houdt verzoeker een

theoretisch betoog over de mogelijkheid om bijkomende proeven op te leggen binnen een korte voorbereidingstijd. De verwerende partij leest hierin dat verzoeker van oordeel is dat de delibererende klassenraad opgemerkt zou hebben dat de school zelf over te weinig tijd zou beschikken om eventuele bijkomende proeven te organiseren. Dit theoretisch betoog is niet relevant, aangezien de delibererende klassenraad opmerkt dat het voor de leerling niet realistisch is om zijn aanzienlijke tekorten om te buigen in een positief resultaat. De delibererende klassenraad gaat uit van het standpunt van de leerling.

Net hierom merkt de delibererende klassenraad op dat het organiseren van bijkomende proeven een negatieve ervaring kan zijn voor de leerling, waardoor de mogelijkheid tot faalangst enkel nog zal toenemen. Deze overweging is bovendien geenszins “speculatie”, zoals verzoeker betoogt, gelet op de voorgeschiedenis van de leerling.

De delibererende klassenraad besluit dan ook terecht dat de resultaten die thans van de leerling voorliggen een betrouwbaar of geloofwaardig beeld geven van het kennen en kunnen van de leerling en dat er, bijgevolg, geen reden is om zijn beslissing over het al dan niet slagen van verzoeker uit te stellen om door middel van bijkomende proeven aanvullende informatie in te winnen. Verzoeker maakt het tegendeel volgens de verwerende partij niet aannemelijk.

De verwerende partij herneemt de motieven van de klassenraad en benadrukt vervolgens dat alle door verzoeker ingeroepen omstandigheden *in concreto* werden beoordeeld en afgewogen. Door verzoeker wordt ten onrechte opgeworpen dat de achteruitgang van de studieresultaten (enkel en alleen) te wijten zou zijn aan deze gebeurtenissen. Hij verwijst voor het aannemelijk maken van deze stelling louter naar het aantal toegenomen tekorten in deze periode, hetgeen op zich onvoldoende bewijs vormt. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat de hoofdmoot van het leerstofpakket in het tweede semester wordt gedoceerd. Dit pakket is dus zwaarder dan het eerste semester, wat op zich al verklaart waarom het aantal tekorten nog is toegenomen. Bovendien blijkt de achteruitgang van de stu-

dieresultaten in de lijn te liggen van de vorige schooljaren van de leerling, reden waarom werd geadviseerd aan verzoeker om geen wetenschappen-wiskunde aan te vatten.

Beoordeling

8. Verzoeker betwist niet de hem toegekende punten. Hij beklemtoont dat het debat vreemd is aan de zogenaamde sticordimaatregelen en aan de vraag of hij voldoende is begeleid tijdens het schooljaar.

9. Zoals verzoeker opmerkt, kan de enkele verwijzing naar de jaartekorten en daaraan gekoppeld de vaststelling dat de leerplandoelstellingen niet zijn bereikt op het eerste gezicht niet volstaan om een vraag naar bijkomende proeven af te wijzen.

10. De Raad van State valt vooralsnog verzoeker bij, dat de algemene bedenkingen van de klassenraad omtrent de faalangst geen antwoord bieden op diens verzoek om bijkomende proeven; ze gaan immers niet in op de door verzoeker ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden die ook voor het schoolbestuur op advies van de beroepscommissie ertoe aanleiding gaf om de klassenraad uit te nodigen zijn beslissing te heroverwegen.

11. Kon op het einde van het schooljaar aan de klassenraad niet worden verweten dat hij zich uitsprak zonder kennis van de thans door verzoeker ingeroepen omstandigheden, dan moet de Raad vaststellen dat het schoolbestuur de klassenraad ondertussen uitdrukkelijk opnieuw heeft samengeroepen om zijn beslissing te heroverwegen, precies met verzoek om rekening te houden met de feiten die voorheen nog niet aan de klassenraad bekend waren.

Dit betekent, zo lijkt, dat het gegeven dat verzoeker hierover niet eerder heeft gecommuniceerd, de klassenraad niet ervan ontslaat thans wel die feiten in overweging te nemen. Aan de andere kant valt de Raad de klassenraad wel hierin bij, dat een tijdige communicatie ervoor had kunnen zorgen dat extra be-

geleiding mogelijk ware geweest. Dit is echter vreemd aan de vraag of de opnieuw samengeroepen klassenraad de door verzoeker behaalde cijfers mocht beschouwen als voldoende representatief om een eindbeslissing te nemen over het al dan niet slagen van verzoeker.

12. De feiten die verzoeker heeft signaleerd – een ernstige ziekte van de moeder en een zwaar verkeersongeval van de vader – worden door de delibererende klassenraad niet ontkend. De klassenraad stelt niettemin overtuigd te zijn dat hij voldoende informatie beschikt om te kunnen beslissen over verzoeker. In die overtuiging weet de klassenraad zich gesterkt, zo is in de bestreden beslissing te lezen, omdat verzoeker een richting volgt die voor hem te hoog gegrepen is, omdat verzoeker ook reeds in de eerste jaarhelft zwakke resultaten en onvoldoendes haalde voor dagelijks werk en voor de proefwerken, omdat vooral het grotere leerstofpakket van het tweede semester een grotere rol heeft gespeeld dan de familiale gebeurtenissen, omdat het nog behoorlijk resultaat voor dagelijks werk het oorzakelijk verband tussen de gebeurtenissen en de resultaten relateert of zelfs tegenspreekt.

13. Gewis heeft verzoeker in het verleden niet aangetoond wél sterke resultaten te kunnen voorleggen en het is ook correct, dat de leerstof naar het einde van het schooljaar grotere gehelen omvat. De Raad van State stelt echter met verzoeker vast dat vanaf januari – aanvang van de familiale tegenslagen – het aantal tekorten aanzienlijk stijgt. Wat verzoeker dan heeft meegemaakt zijn ‘schoolvoorbeelden’ van dermate ingrijpende gebeurtenissen dat er geredelijk van moet worden aangenomen dat ze effectief een invloed hebben op de concentratie van een leerling met een negatieve weerslag op de studieprestaties. De klassenraad spreekt dit tegen, maar dit is het domein van de hypothesen en de gissingen. Immers, het is niet aangetoond dat verzoeker énkél slecht presteert omdat het bij proefwerken over grotere gehelen gaat en hij al bij al na januari nog behoorlijke punten had voor dagelijks werk. Even goed kon verzoeker zich voor dagelijks werk nog tot een inspanning brengen, maar waren de traumatische ervaringen er net te veel aan om hetzelfde op te brengen voor de examenreeks. Dat de klassenraad het

oorzakelijk verband “niet meteen” “ziet”, betekent met andere woorden niet dat het afwezig is.

Gesteld tegenover de onbetwist en onbetwistbaar traumatische ervaringen voor verzoeker valt niet aantoonbaar uit te sluiten dat de tekorten er in belangrijke mate hun verklaring in vinden. Zelfs indien de klassenraad de nasleep ervan anders beoordeelt dan verzoeker, dan is geen van de beide partijen nog in staat, zo lijkt, thans een sluitend bewijs te leveren van de werkelijke impact ervan op de examenresultaten. Net dit moest voor de klassenraad op het eerste gezicht redenen zijn om, verzoeker het voordeel van de twijfel gunnend, middels bijkomende proeven na te gaan of de resultaten al dan niet door de externe factoren zijn beïnvloed.

14. Het argument dat bijkomende proeven niet realistisch zijn wegens de “korte tijd waarop de voorbereiding moet gebeuren” – wel begrepen zoals de verwerende partij verduidelijkt in haar nota met opmerkingen: uit het standpunt van de leerling en niet vanuit de school – en verzoekers faalangst nog zal doen toenemen steunt opnieuw op gissingen van de delibererende klassenraad. Deze bedenking van de klassenraad is hypothetisch; ze vertaalt misschien een niet onterechte vrees en bekommernis van de klassenraad maar gaat precies eraan voorbij, zo lijkt, dat nu eenmaal enkel bijkomende proeven nog kunnen aantonen of de slechte resultaten mogelijk door een externe oorzaak zijn te verklaren. Het valt niet een klassenraad, maar wel de betrokken leerling en zijn ouders toe, zo lijkt, in voorkomend geval in te schatten of die externe omstandigheden voldoende onder controle zijn om eventuele bijkomende proeven – waarvan ook verzoeker erkent dat eraan “inherent” is dat ze “op relatief korte tijd zullen moeten worden georganiseerd” – onder betere voorwaarden af te leggen dan de eindexamens in juni.

15. De weigering door de delibererende klassenraad om zijn eindbeslissing uit te stellen tot verzoeker bijkomende proeven heeft afgelegd is *prima facie* niet afdoende gemotiveerd. Het middel is in de besproken mate ernstig.

16. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

17. De Raad van State brengt voor zoveel als nodig onder de aandacht van de partijen, dat de administratieve beroepsprocedure recent op essentiële punten is gewijzigd door de decreetgever. Die wijziging is, zonder enige overgangsmaatregel en dus met onmiddellijke werking, op 1 september 2014 in werking getreden. Partijen zullen overeenkomstig de nieuwe regeling moeten handelen. Zouden zij nog de oude regeling toepassen, dan zouden zij *contra legem* handelen.

VII. Kosten

18. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de delibererende klassenraad 5WEWI6 van het katholiek Onderwijs Stad Herentals, campus Collegestraat van 26 augustus 2014, waarbij aan Olivier Philips een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren